

တပ်မတော်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့
Palaung State Liberation Front

၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံ ဆိုင်ရာ တအာင်းအမျိုးသား နှီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့
ပေးပို့သည့်
PSLF/TNLA ၏ နိုင်ငံရေးစာတမ်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအတွက် ၂၁ ရာစု ပင်လုံညီလာခံ မတိုင်မီ မိမိတို့ တအာင်းလူမျိုးများ အကြား အရေးကြီးသည့်နိုင်ငံရေးပြင်ဆင်မှုများပြုလုပ်နိုင်ရန်အတွက် တအာင်းအမျိုးသား နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ကမကထ ပြုလုပ်ကြသည့် ရဟန်းသံဃာအရှင်သူမြတ်များ၊ အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များ၊ လူငယ်နှင့် အမျိုးသမီး ခေါင်းဆောင်များတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဦးစွာနှုတ်ခွန်းဆက်သ လိုပါသည်။

တအာင်းအမျိုးသားနိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရမည့် အရေးကြီးသည့် ဆွေးနွေးပွဲဖြစ်သဖြင့် တက်ရောက်လာကြသော သံဃာတော်များ၊ အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှခေါင်းဆောင်များ၊ အစည်းအဝေးကိုယ်စားလှယ် များအားလုံးတို့အား တအာင်းအမျိုးသားလုံး၏ လွတ်လပ်သည့်အနာဂတ်ဖန်တီးရေးကိုဦးထိပ်ထားကာ တအာင်းလူမျိုး အတွက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆွေးနွေးပြင်ဆင်ကြပါရန် အနူးအညွတ်မေတ္တာရပ်ခံတိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ တအာင်းအမျိုးသားအတွက်အရေးကြီးသည့်ဆွေးနွေးပွဲတွင် နိုင်ငံရေးအခြေအနေ ကန့်သတ်မှုအချို့ ကြောင့် မိမိတို့ ပလောင်ပြည်နယ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး PSLF/TNLA တက်ရောက်နိုင်ခွင့်မရှိသော်လည်း မိမိတို့၏ လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေနှင့်ပတ်သက်သည့် နိုင်ငံရေးစာတမ်းကို ယခုဆွေးနွေးပွဲသို့ တင်သွင်းခွင့်ပြုသည့်အတွက် အလေးအနက်ဝမ်းမြောက်အားတက်မိပါသည်။ မိမိတို့တင်ပြသည့် နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်သဘောထားများကိုလည်း အစည်းအဝေးကြီးမှ အလေးအနက်ထား သုံးသပ်ဆွေးနွေးပြီး အရေးကြီးသည့် နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်ပြင်ဆင်မှုများတွင် ပါဝင်ထည့်သွင်းကြလိမ့်မည်ဟု အထူးယုံကြည်မျှော်လင့်ပါသည်။

၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံအပေါ်အမြင်သဘောထား

၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းအရတွေ့ဆုံဆွေးနွေး နိုင်မည့် နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးဆုံချက် တခုဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သုံးသပ်ပါသည်။ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲ တွင် ပြည်သူ့လူထုဆန္ဒအရပေါ်ပေါက်လာသည့် NLD ဦးဆောင်သော မြန်မာအစိုးရနှင့် နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာသည့်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၏ ဦးဆောင်မှုတွင် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းအရ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးအဖြေရှာခွင့် ရရှိလာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။

မြန်မာစစ်အာဏာရှင်အဆက်ဆက်တွင် ကြိုတင်သတ်မှတ်ချက်၊ မူဘောင်များ ချမှတ်ထားသည့် ဟန်ပြုတွေ့ဆုံ ရေးတာပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၇ ပင်လုံစာချုပ်ပါ ကတိကဝတ်များကိုဖောက်ဖျက်ပြီး မြန်မာနည်းမြန်မာဟန် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီခေတ်ကို ဖန်တီးခဲ့သည်။ တိုင်းရင်းသားများက ပြည်ထောင်စုကိုအသက်သွင်းရန်ကြိုးပမ်းစဉ် ၁၉၆၂ ခုနှစ် တွင် ဗိုလ်နေဝင်း အာဏာသိမ်းခဲ့သည်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်မှ ၁၉၇၄ ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေဖြင့် မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စနစ်ဆိုးနှင့်ကြုံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၈ လူထုအရေးတော်ပုံကြောင့် မဆလ အာဏာရှင်စနစ်ကျဆုံးခဲ့ပြီး တကျော့ပြန် စစ်တပ် အာဏာသိမ်းခဲ့သည်။ မြန်မာစစ်အာဏာရှင်လက်ထက်တွင် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအတော်များများ

အပစ်အခတ်ရပ်စဲခဲ့ကြပြီးနောက် သက်တမ်းအရှည်ကြာဆုံး အမျိုးသားညီလာခံကို ၁၉၉၃ တွင်စတင်ခဲ့ပြီး ၂၀၀၇ တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုညောင်နှစ်ပင် ညီလာခံမှ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ကိုတဖက်သတ်အတည်ပြုခဲ့ပြီး စည်းကမ်းပြည့်ဝသောဒီမိုကရေစီခေတ်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။

ဦးသိန်းစိန် အစိုးရလက်ထက် တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ ပြည်နယ်အဆင့်၊ ပြည်ထောင်စု အဆင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးလက်မှတ်များရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲပြုလုပ်မည်ဟူသော ကတိကဝတ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန်အတွက် တနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူစာချုပ် NCA ရရှိရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများနှင့် အစိုးရကိုယ်စားလှယ်တို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာတွေ့ဆုံညှိနှိုင်းခဲ့ကြပါသည်။

၂၀၁၅ အောက်တိုဘာ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ထို အပစ်အခတ်စာချုပ် NCA ကို တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်း ၈ ဖွဲ့ ဖြင့်သာ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီး၊ အားလုံးပါဝင်ရေးမှုကို မြန်မာ့တပ်မတော်ကလက်မခံခဲ့သဖြင့် UNFC တိုင်းရင်းသားတပ်ပေါင်းစု အဖွဲ့ဝင်များပါဝင်ခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ ဦးသိန်းစိန် အစိုးရလက်ထက် ထိုတခြမ်းပွဲ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်မှ ယခု NLD ဦးဆောင် သည့် မြန်မာအစိုးရသစ်တွင် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံကို အမြန်ဆုံးကျင်းပမည်ဟု ပြောဆိုဆောင်ရွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးအလုပ်အဖွဲ့နှင့် ကော်မတီအဆင့်ဆင့်တွင် ဦးသိန်းစိန် အစိုးရလက်ထက်က အလုပ်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် မြန်မာ့တပ်မတော်ကိုယ်စားလှယ်များကိုပါ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးထား ပါသည်။ မြန်မာ့တပ်မတော်က ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကို NCA အပစ်အခတ်စာချုပ်အပေါ် အခြေခံပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး၊ တပ်မတော်၏ ငြိမ်းချမ်းရေးမူ ၆ ရပ်ကို လက်ကိုင်စွဲထားပါသည်။ ထိုပြင် တအာင်း TNLA၊ ကိုးကန့် MNDA နှင့် ရခိုင် AA တို့အား လက်နက်ကိုင်လမ်းစဉ်စွန့်လွှတ်မည်ဟူသော ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်မှုသာ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်တွင် ပါဝင်ခွင့်ပြုမည်ဟု မြန်မာ့တပ်မတော်မှ သဘောထားထုတ်ပြန်ထားပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ရှည်ကြာလာခဲ့သည့် ပြည်တွင်းစစ်ကိုအပြီးတိုင်ရပ်စဲပြီး စစ်မှန်သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုဖော်ဆောင်ရန်မှာ တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုတစ်လုံး၏ လိုလားတောင်းတချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နိုင်ငံရေးတိုးတက်ပြောင်းလဲမှုတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် စစ်မှန်သည့် နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးပွဲပြုလုပ်ကာ နိုင်ငံရေးပြဿနာကိုအကောင်းဆုံးဖြေရှင်းနိုင်ရန် အားလုံးဆန္ဒရှိကြပါသည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် မှ ၂၁ ရာစုပင်လုံကို အမြန်ဆုံးကျင်းပလိုပြီး၊ ကျင်းပချိန်ကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး အချိန်မဆွဲပဲ ဆွေးနွေးအဖြေညှိလိုသည်ဟု ပြောဆိုထားပါသည်။ ထို ညီလာခံတွင် နိုင်ငံရေးပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန်နှင့် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်ကိုသာ အဓိကဦးစားပေးဆွေးနွေးမည်ဖြစ်ပြီး၊ ပါဝင်သင့်ပါဝင်ထိုက်သည့်ကိုယ်စား လှယ်များ အားလုံးပါဝင်ရန်လိုအပ်သည်ဟု သဘောထားထုတ်ပြန်ပြီးဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့် ညှိနှိုင်းမှုမပြေလည်နိုင်သေးသည့် မိမိတို့ PSLF/TNLA အနေဖြင့် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံ တွင်ပါဝင်ခွင့်ရရှိရေးမှာ သေချာရေရာမှု မရှိသေးပေ။ ရွေးကောက်ပွဲတွင်အနိုင်ရရှိထားသည့် တအာင်းအမျိုးသားပါတီ မှာ တအာင်းအမျိုးသားကိုယ်စားပြုတက်ရောက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တအာင်းတမျိုးသားလုံးကိုယ်စားပြုနိုင်သည့် နိုင်ငံရေး ရပ်တည်ချက်များကို တင်ပြဆွေးနွေးနိုင်ရန်အတွက် ထိုညီလာခံတွင် ပါဝင်တက်ရောက်နိုင်ရေးသည်လည်း အရေးကြီး သည့် စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍သာ မိမိတို့ PSLF/TNLA အပါအဝင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းအချို့ ပါဝင်ခွင့် မရရှိခဲ့ပါက ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံသည်လည်း ယခင် မြန်မာအစိုးရအဆက်ဆက်ကဲ့သို့ အဆုံးသတ်အဖြေမရှိသည့် နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲပင်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် မြန်မာ့တပ်မတော်စစ်ခေါင်းဆောင်များ လက်ခံ ဆောင်ရွက်လိုသည့် နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲပင်ဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်းစစ်မီးကို ဆက်လက်မွေးထားမည့် လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ မဖြစ်ပေါ်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၏ နိုင်ငံရေးအရကိုင်တွယ် ဆောင်ရွက်မှုကို စောင့်ကြည့်ရင်း မိမိတို့၏ နိုင်ငံရေးအား၊ လူထုအား၊ စစ်အင်အား အဖက်ဖက်စုစည်းညီညွတ်မှုရှိရန် ပြင်ဆင်ထားခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရှုမြင်သုံးသပ်ပါသည်။

ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရေးနှင့်ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

နိုင်ငံရေးပြဿနာကို နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းအရ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရာတွင် အပြန်အလှန်ရရှိထားသည့် သဘောတူညီမှုများကို နိုင်ငံဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြင့် လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ကြရ ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုရှိစေရန်၊ နိုင်ငံသားများအခွင့်အရေးအာမခံချက်ရှိစေရန်နှင့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများတန်းတူအခွင့်အရေးရရှိစေရန်တို့အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် အခိုင်အမာရေးဆွဲရန် လိုအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအင်အားစုနှင့် ဒီမိုကရေစီအတိုက်အခံအင်အားစုတို့သည် နိုင်ငံရေး ပြဿနာကို နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းဖြင့်ဆွေးနွေးအဖြေရှာရာတွင် အထောက်အကူပြုရန်အတွက် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို စုပေါင်းဆွေးနွေးရေးဆွဲခဲ့ကြပြီး အချိန်ပြောင်းလဲမှုနှင့်အညီ တပ်ပေါင်းစုအဆက်ဆက်က မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့ကြပါသည်။

တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတို့ ၁၉၉၂ ခုနှစ် မာနယ်ပလောစာချုပ်၊ မယ်သရောထာစာချုပ်များချုပ်ဆိုပြီးနောက်ပိုင်း ဒီမိုကရက်တစ်မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု-DAB က ဦးဆောင်ပြီး ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေမူကြမ်းကို နီးနောဖလှယ်ပွဲများ၊ ဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်ပြီး ရေးဆွဲခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် တော်လှန်ရေး အင်အားစုအားလုံးပါဝင်သည့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသားကောင်စီ - NCUB မှ ထို အခြေခံဥပဒေမူကြမ်းကို ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) အဖြစ်ဆက်လက်ရေးဆွဲခဲ့ပါသည်။

ထိုနောက် တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအင်အားစု၊ ဒီမိုကရေစီအင်အားစု၊ လူငယ်၊ အမျိုးသမီးအင်အားစု၊ လူထု အခြေပြုအခြေခံအင်အားစုများ အစရှိသည့်အလွှာပေါင်းစုံပါဝင်သည့် FCDCC ကော်မတီက ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ထို အခြေခံဥပဒေကို ထပ်မံ ဆွေးနွေးအတည်ပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ UNFC က ထို အခြေခံဥပဒေကို ထပ်မံပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ် FCDCC နှင့် UNFC မွမ်းမံဖြည့်စွက်သည့် မူကြမ်းတွင် ပြည်နယ်သစ်ဖွဲ့စည်းခြင်း အခန်းကဏ္ဍပါဝင်လာပြီး၊ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင် ပြည်နယ်များကိုဖွဲ့စည်းရာတွင် အမျိုးသား ကိုယ်စားပြုပြည်နယ်နှင့် အမျိုးသားများကိုယ်စားပြုပြည်နယ် ဟူ၍ဖွဲ့စည်းရန် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ထို့ပြင် ပြည်နယ်တိုင်း ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲကျင့်သုံးရန် သဘောတူခဲ့ကြပါသည်။

ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရာတွင် အခြေခံရမည့် အခြေခံမူ (၈) ချက်ကိုလည်း ချမှတ်သဘောတူကာ ယခုနောက်ဆုံး ၂၀၀၆-မိုင်ဂျာယန် မျက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးတွင်ပါ ထပ်မံအတည်ပြုခဲ့သည်။ ထိုမူ (၈) ချက်မှာ-

- (၁) အချုပ်အခြာအာဏာ (Sovereign Power)
- (၂) တန်းတူရေး (Equality)
- (၃) ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့် (Self-determination)
- (၄) ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုမူများ (Federal Principles)
- (၅) လူနည်းစုများ၏ အခွင့်အရေးများ (Minority Rights)

(၆) ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး၊ အခြေခံလူ့အခွင့်အရေး၊ ကျား/မဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှရေး

(Democracy, Human Rights and Gender Equality)

(၇) ဘာသာရေးကိုအခြေမခံသော နိုင်ငံ (Secular State)

(၈) ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ် (Multi-party Democracy System) တို့ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့ PSLF/TNLA သည် ဤကဲ့သို့ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲအတည်ပြုခဲ့သည့် ကြိုးပမ်းမှုအဆင့်ဆင့်တိုင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုကြောင့် တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ သဘောတူအဆိုပြုထားသည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို မိမိတို့ PSLF/TNLA က ထောက်ခံသဘောတူပြီးဖြစ်ပါသည်။ ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းရာတွင် ရှစ်ပြည်နယ်အခြေခံမှုကို လက်မခံနိုင်ပဲ၊ အမျိုးသားနှင့်အမျိုးသားများကို ကိုယ်စား ပြုမှုကို အခြေခံမည့်ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းခြင်းကိုသာ လက်ခံပါသည်။ ထို့ပြင် ပြည်နယ်သစ်ဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်ပြည့်မီသည့်လူမျိုးများကိုလည်း ပြည်နယ်သစ်ဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်ပါသည်။

မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာပြဿနာရပ်များ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာတွင် ပြည်နယ်များကို ပုံသေအရေအတွက်ဖြင့် တရားသေဖွဲ့စည်းခြင်းမဟုတ်ပဲ၊ အကြောင်းအလည်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီး ပြည်နယ်သစ်များ လိုအပ်သလို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် လိုအပ်သည်ဟု အခိုင်အမာယုံကြည်ပါသည်။

တအာင်းလူမျိုးတို့အတွက်တအာင်းပြည်နယ်

မွန်-ခမာအနွယ်ဖြစ်သည့် တအာင်း(ပလောင်)၊ မွန်၊ ဝ လူမျိုးတို့သည် ယခုမြန်မာနိုင်ငံဟု ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ် ထားသည့် နေရာဒေသတွင် အစောဆုံးအခြေချနေထိုင်သည့် လူမျိုးများဖြစ်ကြပါသည်။ သို့သော်လည်း တအာင်းလူမျိုး တို့သည် ရှမ်းလူမျိုး၊ ဗမာလူမျိုးတို့၏ နယ်မြေအင်ပါယာချဲ့ထွင်မှုကို တွန်းလှန်ခုခံနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သည့်အတွက် ကုန်းမြင့် တောတောင်များဆီသို့ ထောင်စုနှစ်ချီအချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။

စုစည်းမှုတစ်ရပ်အားကောင်းခဲ့သည့် မွန်လူမျိုးများနည်းတူ တအာင်းလူမျိုးတို့တွင်လည်း စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံများ၊ ဦးဆောင်သူ ဘုရင်/ဇော်ဘွားများ၊ အုပ်ချုပ်ရေးသမိုင်းအစဉ်အဆက်များအခိုင်အမာရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သမိုင်း၏ ဆိုးဝါးသည့်ချေမှုန်းဝါးမျိုခံရမှုတို့ကြောင့် အရာရာအားလုံးပျက်သုဉ်းပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အုပ်ချုပ်မှုရုံးမှတ်တမ်းများ၊ နေထိုင်စားသောက်မှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းဆိုင်ရာအထောက်အထားများ ရှာဖွေရန် ခက်ခဲ ခဲ့ပါသည်။ အင်ပါယာတောင့်တင်းခဲ့ဖူးသော ပျူလူမျိုးတို့၏ တိမ်ကောပျောက်မှုကဲ့သို့ မကျရောက်ပဲ တအာင်း လူမျိုးတည်ရှိနေသည်ကိုပင် ဂုဏ်ယူအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပါသည်။

သို့သော်လည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲမှု မြန်ဆန်နေသည့် ယနေ့နည်းပညာခေတ်ကာလတွင် မိမိတို့၏ လူမျိုး၊ နယ်မြေဒေသ၊ ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံ တို့ကို စုစည်းညီညွတ်စွာမထိန်းသိမ်းနိုင်ပါက အလျင်အမြန် တိမ်ကောပျောက် သွားတော့မည်ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာစကား ကူးစက်ပေါင်းစည်းရန်လွယ်ကူလျင်မြန်သည့်ကာလတွင် နိုင်ငံရေး နိမ့်ကျနေသော လူမျိုးများမှာ လူမျိုးကြီးတို့၏ ဝါးမျိုမှု၊ ကူးလူးပေါင်းစပ်မှုကို မလွဲမသွေခံကြရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ မိမိတို့လူမျိုး ပပျောက်လျော့နည်းခြင်းမဖြစ်စေရန်အတွက် နိုင်ငံရေးအသိအမြင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အစရှိသည့်ကဏ္ဍပေါင်းစုံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ လူကြီး၊ လူငယ်၊ အမျိုးသမီး အလွှာပေါင်းစုံမှ နိုင်ငံရေးနိုးကြားမှုများမြင့်တက်ပြီး အားကောင်းသည့် စုစည်းညီညွတ်မှုရှိရပါမည်။

ထိုကဲ့သို့ ဘက်ပေါင်းစုံတိုးတက်ပြီး၊ နိုင်ငံရေးစုစည်းညီညွတ်မှုမှတစ်ဆင့် မိမိကံကြမ္မာကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်လိုအပ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ နယ်မြေဒေသ၊ လူမျိုး၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးတမ်း အစရှိသည့် ကိစ္စရပ် များကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရပြည်နယ် ရရှိမှသာလျှင် မိမိတို့လူမျိုး ပပျောက် လျော့နည်းခြင်းရန်ကို ကာကွယ်ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

တအာင်းလူမျိုးတို့သည် ပြည်နယ်တစ်ခု ရရှိထိုက်သည့် သတ်မှတ်ချက်များဖြစ်သည့် -

- (က) သင့်တင့်သည့်လူဦးရေ၊
- (ခ) တဆက်စပ်တည်းရှိသည့် ပထဝီနယ်မြေဒေသ၊
- (ဂ) မျှတသည့် စီးပွားရေး၊
- (ဃ) အခြားလူမျိုးနှင့်မတူကွဲပြားသည့် ဘာသာစကားနှင့်ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံ၊
- (င) နီးကြားသည့်နိုင်ငံရေးအသိအမြင်များ၊
- (စ) ရှည်ကြာခိုင်မာသည့် လူမျိုးသမိုင်းနောက်ခံများ - အစရှိသည့်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည့် လူမျိုးတမျိုးဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်တရာခန့်က ပြုလုပ်ခဲ့သည့် 'The ethnological survey of Burma-1917 ဗမာလူမျိုးစုရေးရာ စစ်တမ်း' အရ မြန်မာပြည်တွင် တအာင်းလူမျိုး၏ လူဦးရေမှာ (၁၇၆,၁၂၄) ဦးရှိပြီး၊ ကချင်လူမျိုးထက် (၂၂,၂၇၇) ဦး ပိုများခဲ့ပါသည်။ သို့သော်ယနေ့အချိန်အထိ တအာင်းလူမျိုးမှာ ပြည်နယ်မဲ့ဖြစ်နေပြီး၊ လူဦးရေစာရင်းအရ ကချင်လူမျိုး ထက်သိသာစွာလျော့နည်းကာ လူနည်းစုအဖြစ်သာသတ်မှတ်ထားခံနေရသေးသည်။ ယနေ့အထိ တအာင်းလူမျိုးသည် ရှမ်းလူမျိုး၏ ရှမ်းမျိုးနွယ်လက်အောက်ခံ မျိုးနွယ်စုအဖြစ် တရားဝင်သတ်မှတ်ထားခြင်း ခံနေရဆဲဖြစ်သည်။

ယနေ့ တအာင်းလူမျိုးအများစုသည် PSLF/TNLA အခြေစိုက်လှုပ်ရှားရာ ကျောက်မဲ၊ မိုးမိတ်၊ မိုးကုတ်၊ မန်တုံ၊ နမ့်ဆန်၊ နမ့်တူ၊ လားရှိုး၊ ကွတ်ခိုင်၊ မူဆယ်၊ နမ့်ခမ်း အစရှိသည့် မြို့နယ်များတွင် တဆက်တစပ်တည်းနေထိုင်လျက် ရှိကြသည်။ ထိုဒေသ၏ လူဦးရေထက်ဝက်ကျော်မှာ မိမိတို့ တအာင်း-ပလောင်လူမျိုးများဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုကြောင့် ပလောင်ပြည်နယ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး PSLF/TNLA အနေဖြင့် တအာင်းလူမျိုးတို့အတွက် တအာင်းပြည်နယ် ရရှိရေးကို တော်လှန်ရေးရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တရပ်အဖြစ် ဦးတည်တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိသည့် တအာင်းပြည်နယ် ရရှိနိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၊ နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူထုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများ အစရှိသည့် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ရာတွင် ပါဝင်သင့်သူများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကာ နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ တအာင်းပြည်နယ်ရရှိရေးအတွက် ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းရမည့် စိန်ခေါ်မှုများအမြောက်အများရှိသော်လည်း ငြိမ်းချမ်းသည့် နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သွားပါမည်။

ထိုကြောင့် မကြာမီခေါ်ယူကျင်းပတော့မည့် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံတွင် နိုင်ငံရေးပြဿနာကို တွေ့ဆုံဖြေရှင်း ရာ၌ မိမိတို့လည်း တအာင်းပြည်နယ်ရရှိရေးကို တောင်းဆိုတင်ပြကြရမည်ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၇ ပင်လုံညီလာခံကဲ့သို့ မိမိတို့လူမျိုး၏ နိုင်ငံရေးပိုင်ခွင့်ကို တင်ပြတောင်းဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် ရာစုနှစ်ဝက်ကျော်ကြာ ဖိနှိပ်မှုမျိုးစုံခံစား နေရသည့် နိုင်ငံရေးဒုက္ခဆင်းရဲကို အဆုံးသတ်နိုင်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ ထိုအတွက် နိုင်ငံရေးအရသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဒေကြောင်းအရသော်လည်းကောင်း ဆွေးနွေးပြင်ဆင်ကာ အကောင်းဆုံးကြိုးပမ်းကြရပါမည်။

သို့သော်လည်း အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုမှ မိမိတို့ တအာင်းပြည်နယ်ရရှိရေးကို လက်နက်ကိုင်အကြမ်းဖက် နည်းလမ်းဖြင့် ဟန့်တားပိတ်ပင်တားဆီးလာပါက နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းဖြင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း၍မရလျှင် မိမိတို့ တအာင်း အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် TNLA မှ ခုခံဆန့်ကျင်တော်လှန်တိုက်ခိုက် ဖြေရှင်းသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံနှင့်ပြည်နယ်လုံခြုံရေး/ကာကွယ်ရေးအခန်းကဏ္ဍ

နှစ်ပေါင်းခြောက်ဆယ်ကျော်ကြာ ပြည်တွင်းစစ်ကိုရပ်စဲပြီး၊ နိုင်ငံ/ပြည်နယ် ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး DDR နှင့်လုံခြုံရေးဆိုင်ရာပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး SSR တို့ကို ပြုလုပ်မှသာလျှင် အမှန်တကယ်စစ်မှန်သောငြိမ်းချမ်းရေးကို ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ရာတွင် ဘက်တဖက် တည်းကိုသာ ဖိအားပေးလုပ်ဆောင်၍ မရချေ။ မြန်မာ့တပ်မတော်အပါအဝင် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအားလုံး နိုင်ငံရေး သဘောတူညီချက် တစ်ခုခုရရှိပြီးမှ ထိုကဲ့သို့ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး DDR နှင့် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေး SSR တို့ကို အကြေအလည်ညှိနှိုင်းပြုလုပ်ကြရပါမည်။

မြန်မာစစ်ခေါင်းဆောင်တို့သည် နိုင်ငံနှင့်ပြည်နယ်များ၏ လုံခြုံရေး၊ ကာကွယ်ရေးအခန်းကဏ္ဍနှင့်ပတ်သက် လျှင် မြန်မာ့တပ်မတော်တစ်ခုတည်းသာတာဝန်ရှိသည်။ မိမိတို့တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်း များကိုတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရာတွင်ပင် နိုင်ငံတော်ကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည်ဟု မြန်မာ့တပ်မတော်ကခံယူထားပါသည်။

မြန်မာစစ်ခေါင်းဆောင်အဆက်ဆက်တို့သည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ အား လက်နက်ချရန်၊ လက်နက်စွန့်ရန်၊ ဥပဒေဘောင်တွင်းဝင်ရောက်ရန်၊ လက်နက်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးလဲလှယ်ရန်၊ လက်နက် နှင့်ဒီမိုကရေစီလဲလှယ်ရန် စသည့်ဖိအားပေးလုပ်ဆောင်မှုများကို မက်လုံး ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးသုံးပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ ပါသည်။ အချို့ တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများမှာ ထိုပရိယာယ်အောက် ပြားပြားမှောက်ခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံရေးဖြေရှင်းမှု မရှိသောကြောင့် ပိုမိုအားကောင်းသည့် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးများ ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာကြပါသည်။

တနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစာချုပ် NCA ကို လက်မှတ်ရေးထိုးရန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်တွင် အားလုံးပါဝင်ရေးကိစ္စရပ်များအပေါ် ယနေ့ထိဟန့်တားကာဆီးနေသည်မှာ မြန်မာ့တပ်မတော်က တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့ များအပေါ်ထားရှိသည့် လက်နက်စွန့်ရေးပေါ်လစီကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း မြန်မာစစ်ခေါင်းဆောင်များ၏ ဒီမိုကရေစီလမ်းပြမြေပုံနှင့် စိတ်တိုင်းကျရေးဆွဲထားသည့် ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအရ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုပြုလုပ်ရာ ပြည်သူ လူထုတစ်ရပ်လုံးက စစ်မှန်သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုတည်ဆောက်မည့် နိုင်ငံပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးပြုလုပ်လိုသော်လည်း မြန်မာ့တပ်မတော်က တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းအချို့ကို လက်နက်စွန့်ရန်ဖိအားပေးနေလျက်ရှိသည်။

မိမိတို့ တအာင်းလူမျိုးတို့၏ တအာင်းတပ်မတော် PSLA သည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် အတင်းအကျပ်လက်နက် ဖြုတ်သိမ်းခံခဲ့ရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ လက်နက်အားလုံးစွန့်ခဲ့သော်လည်း တအာင်းဒေသတွင်း အမှန်တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေး မရရှိခဲ့ပါ။ တအာင်းလူမျိုးကို အကာကွယ်ပေးမည့်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့မရှိသည့်နောက်ပိုင်း မြန်မာ့တပ်မတော်၏ စစ်ရေး ကြီးစိုးမှု၊ အခြားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ လက်နက်ကိုင်ဖိနှိပ်မှု နှင့်မူးယစ်ဆေးဝါးပြဿနာ ဆိုးရွားစွာကြီးထွားလာမှုတို့ကြောင့် တအာင်းလူထုတို့၏ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဖြင့် တအာင်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် PSLF/TNLA ကို ဖွဲ့စည်းလှုပ်ရှားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပလောင်ပြည်နယ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး PSLF/TNLA သည် မည်သည့် အချိန်အခါ၊ အခြေအနေ မှ လက်နက်ချခြင်း၊ လက်နက်စွန့်ခြင်းပြုလုပ်မည် မဟုတ်ပေ။ တအာင်းလူမျိုး၏ အမျိုးသားလုံခြုံရေးဖြစ်သည့် နိုင်ငံရေး အရလုံခြုံရေး၊ နယ်မြေဒေသလုံခြုံရေး၊ စီးပွားရေးအရလုံခြုံရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးတမ်းလုံခြုံရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အရ လုံခြုံရေး အစရှိသည်တို့အတွက် မိမိတို့ တအာင်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် PSLF/TNLA မဖြစ်မနေ အခိုင်အမာ ရပ်တည်ကာကွယ်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားလိုသည့်အချက်များ

တအာင်းလူမျိုးတို့သည် ခိုင်မာသည့်လူမျိုးသမိုင်းနောက်ခံ၊ သင့်တင့်သည့် လူဦးရေ၊ တိကျသည့် စာပေ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးတမ်းနှင့် တဆက်စပ်တည်းနေထိုင်သည့်နယ်မြေဒေသများ ရှိခဲ့သော်လည်း၊ လက်နက်အင်အား အရ ဖိနှိပ်ကြီးစိုးမှု၊ လူမျိုးကြီး အင်ပါယာချဲ့ထွင်မှုတို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးအရ များစွာနိမ့်ကျခဲ့ရပါသည်။

တအာင်းပြည်နယ်ရရှိရေးအတွက် တင်ပြဆွေးနွေးပါက ပြည်ထောင်စုဖွဲ့သို့ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ် ရေးဖျက်ဆီးသူအဖြစ် ကြည့်မြင်ဝေဖန်ခံနေရဆဲဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်သစ်တင်ပြမှု အချိန်မကျရောက်သေးဟု ဆွေးနွေးမှု ပိတ်ပင်ဟန့်တားခံနေရဆဲဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ တအာင်းလူမျိုးတို့သည် ပြည်နယ်နှင့်ထိုက်တန်သည့် နိုင်ငံရေးအသိနိုးကြားမှုများရှိနေပြီဟု ထပ်မံ ဖော်ပြလိုပါသည်။ တအာင်းလူထု၏ နိုင်ငံရေးနိုးကြားမှုမှာ သိသာထင်ရှားစွာမြင့်တက်လာသကဲ့သို့ ရဟန်းသံဃာ၊ တအာင်းလူငယ်၊ အမျိုးသမီး အဖွဲ့အစည်းများ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများမှာ အားရကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် တအာင်းအမျိုးသားပါတီ TNP မှာ အခြားတိုင်းရင်းသားများကိုကျော်လွန်ကာ ပြည်သူလူထုမဲဆန္ဒ ရရှိအောင်မြင်ခဲ့ခြင်းမှာ TNP ပါတီတိုးတက်မှုနှင့် တအာင်းပြည်သူလူထုတို့၏နိုင်ငံရေးအသိနိုးကြားမှုရလာဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအတူ ၂၀၁၁ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှ လူထုအင်အားဖြင့် ပြန်လည်ရုန်းကန်တည်ဆောက်ခဲ့သည့် မိမိတို့၏ PSLF/TNLA သည်လည်း နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ အဖွဲ့အစည်းတည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများအပြင် ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး အစရှိသည့် တအာင်းပြည်သူလူထုတိုက်ရိုက်အကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို လုပ်ငန်းဌာနများစုဖွဲ့ ကာ တာဝန်ခွဲဝေအကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိပါသည်။ ငါးနှစ်နီးပါးကာလအတွင်း အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ကိုလုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းမှာ တအာင်းပြည်သူလူထုတို့၏ နိုင်ငံရေးအသိနိုးကြားမှု အသီးပွင့်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြောင့် ယနေ့ကာလသည် တအာင်းလူမျိုးတို့၏ နိုင်ငံရေးရေချိန် အမြင့်ဆုံးတက်လှမ်းနေချိန် ဖြစ်သည် ဟု ရိုးသားစွာ ထောက်ပြလိုပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ နိုင်ငံရေးရေချိန်အကောင်းဆုံးရောက်ရှိနေသည့် အခြေအနေတွင် မိမိတို့ တအာင်းလူမျိုးအတွက် နိုင်ငံရေးအာမခံမှုရှိသည့် တောင်းဆိုချက်၊ ပြင်ဆင်ချက်များ အမိအရပြုလုပ်ကြရပါမည်။

ထိုကြောင့် ယခုအစည်းအဝေးကြီးတွင် အောက်ပါအရေးကြီးသည့်နိုင်ငံရေးပြင်ဆင်မှုများ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း ပြင်ဆင်ထားသင့်ကြောင်း၊ တောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်သင့်ကြောင်း အကြံပြုနိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

- (က) ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိသည့် တအာင်းပြည်နယ် ရရှိရေး ပြင်ဆင်ချက်များ
- (ခ) ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အတွက်အခြေခံမှုများ
- (ဂ) နိုင်ငံကာကွယ်ရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိစ္စရပ်များ၊ တအာင်းတပ်မတော်လက်နက်ကိုင်ထားရှိရေးမှု

တော်လှန်ရေးသစ္စာဖြင့်-

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ
 ပလောင်ပြည်နယ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး
 P.S.L.F / T.N.L.A
 ၃ ရက်၊ ဩဂုတ်လ၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်။